Quelle: http://manuscripta.at/?ID=8999
Copyright: Melk, Benediktinerstift

transuadassi. Cumq; mihil humoris impedib; nichil inuestib; ei aque spiceret.
rogauit eum ut tam incredibilem translationem quasi filio pater exponeret. Holente
illo dicere que acciderant. amplex est pedes ei. unauitq; non se dimissurum. p quam
si id qd celabat referret. Videns g senex contentiose uincere uolentem frem. exegit
uirissim abeo ut nulli hoc aut suam morte indicarer. atq; ita professus e se subito inal
teram fuisse ripam transpositu. neq; omnino undis impressisse uestigia. dimici corpis ex
emplo hoc tantu m pulegium asserens. eorum quib; ipe ut apl'o petro donauit. vt atq;
leuitate humanu corp insisterer. hec aut theodorus prunsso tempe non dixit. p ei
mortem reculit. Monachi g quib; dixerat antoni de morte ammon notauerut diem.
uenientib; de uita fribus. p dies xxx. sesecutantes repperut illo die illaq; hora dormis
se ammon. qua anima ei ferri senex uiderat. Vtriq; g puritate mentis in antonio
mirati s. qu rei tam longe geste statim ad eum fuisi plata cognitio. Archelaus
quoq; comes cum eum inuenisi in exteriori monte. rogauit ut orarer ppoliciacia q
in laodicia erat. mirabili xpo dedita uirgine. Patiebatur enu pessimos stomachi laris
dolores. quos iejunis nimis uigiliisq; contracerat. erat penitus toto debilis corpore.
Orauitq; antoni. diem quo oto fuerat fta. annotauit archelaus. redit in laodicia.
inuenit uirgine incolume. Pcunctar diem sanitatis. reperit tempo medele cum
annotatione cogruere. Et omnes admirati sunt agnoscentes eo tempe illam adno
fuisse adoloribus liberatam. quo orans antoni pipa bonitatem saluatoris inuoca
uerat. Sepe iam ad se uenencium turbarum ante dies mensesi. causas pdixit. et
tempa. Nam quosdam uidendi eum tantu desiderium. alios infirmitas. non nullos
obsessa ademonibus corpa prahebat. Nemo tamen unquam uexationem de infirmitu "au
laboriosi itineris conquestus e. regrediebantur omnes spali cibo pleni. At ille pcipie
bat non sue laudi hanc admirationem abeis applicari debere. si dni. qui sui nocione
hominibus pcapacitate morialitatis indulsert. Quodam aut tempe cu essi
ad exteriora monasteria. rogatus eet afribus. vt in nau quadam cum monachis
pficiscentib; orarer. ascendi solus ecomnib; odorem sentit tetetrimum. Asserebant
cunchi piscium salsorum caricarum in nau positarum hunc ee fetorem. at ille
alti rei fetorem se sentire affirmabat. Adhuc illo loquente. adolescens quida pos
sessus ademone. qui pcidens iuxta carinam cum se naus absconderat. repente ex
clamauit. Quo statim pantonium in nomine dni nri ihu xpi curato. intellexere uni
uersi diaboli illum fuisse puorem. Alius quoq; ad eum uir inter suos nobilis de
moniosus adducitur: tanta oppressus insania ut non securet se ee apud antonium. n
non corpis sui supflua comedet. Quam obrem rogatus senex abbis qui eum adduc
"ut erant" pillo dum orarer. in tantum iuueni miserio condoluit. ut tota nocte cum eo
pugilans aduersum patientis insaniam laboraret. Sed cum iam lucescerent obsessus
impetu in antonio facto uehemiter eum impulisi. irasci cepit qui eum adduxerant.
cur seni fecisent iniuriam. Quib; antoni ait. Nolite alienam culpam iuueni mise
ro ascribe. furor iste obsidentis e. non possessi. Idcirco autem in hanc prupit dolens